

Dieu et mon droit.

ZATURDAG, 2 SEPTEMBER.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

beweerd en gevorderd had, beweerde en vorderde de heer Groen ook nu nog.

prijs gesteld werd. De heer Groen ontveinst dit overigens geenszins:

„Met het oog op God geslagen, met de hand aan het zwaard, riep men, riep aller stem, aller hart Oranje, als Souverein van het vrije Nederland, terug. En wat ging, hiermede, in aller gedachte, gepaard? Vernietiging van het veelsoortige juk der revolutie, *eerbiediging van het Evangelie als rigtsnoer van bevolking en Overheid beide*; **VOORRANG DER HERVORMDE KERK**, met *behoud der benoembaarheid van allen tot waardigheden en ambten; verdraagzaamheid in den ruimsten zin.*”

»Hadden wij ongelijk toen wij zeiden, dat 1850 nog geene meerdere wijsheid had aangebracht, dan in 1840 aan den dag werd gelegd? Of is het niet nog nu evenzeer als toen :

„Voorrang der Hervormde Kerk ;
„Benoembaarheid van allen tot waardigheden en ambten ;
met welk regt de *Nederlander* de Katholieken onlangs
zoo bitter bespot heeft ; eindelijk

» Van daar dan ook de eisch, dat thans weder de Grondwet bepalen, wat die van 1813, in spijt van alle verkregen regten, gedecreteerd had !

» DE CHRISTELIJKE HERVORMDE GODSDIENST IS DIE VAN DEN
VORST. *Geene bepaling is er die door veranderde omstandig-
heden zoo noodzakelijk wordt; met weerzin, niet afge-
schafft, maar verzwegen (le petit traître! zeide Cormeille*

van Thiers), toen wij met België vereenigd werden, toen er weinig of geen naijver onder de verschillende Gezindheden bestond, toen gehechtheid aan de Evangelie-leer in sommige Geslachten erfelijk en onveranderlijk scheen.

„Welligt zou, ook zonder verandering der artikels, hetzelfde doel, geheeltelijk althans, door gewijzigde toepassing der bestaande verordeningen, door wetten of plattige verklaring, worden bereikt. Doch, indien er eene dubbele vergadering belegd wordt, zal nu gemakkelijk zijn wat later moeilijk zou vallen; en ook zou aldus de Kamer van herziening, wier bemoeijing steeds beperkt blijft tot de haar bepaaldelijk voorgelegde wetten, een onderwerp niet van bijeenkomst slechts, maar ook van beraadslaging hebben.”

» Dat deze bepaling : » de Christelijke Hervormde Godsdienst is die van den Vorst, » een *corollarium* moet hebben , waarbij gesteld wordt dat de Christelijke Hervormde Godsdienst de Godsdienst van Staat is, is onvermijdelijk. De heer Groen vergeet dan ook niet den eisch uit te spreken ; dat overeenkomstig zijn beginsel : » dat weder opgerigt worde wat, onregtmatig, ter neer was geworpen , » de Hervormde Kerk op nieuw erkend zij als de Nationale Kerk. Door de inwilliging van dien eisch zullen bepaaldelijk, volgens de bedoeling van den heer Groen, de Katholijken getroffen worden. -

» Wij bestwisten aan de R. Catholijken de groote voordeelen niet, welke zij uit de revolutie van 1795 hebben getrokken (en gij wilt ze slechts »verdragen,« terwijl de Constitutie van 1798 hun *gelijke regten* met de belijders van alle overige gezindten schonk !), maar, na veel, zeer veel, ja, bijna alles verloren te hebben, wenschen wij toch iets te behouden (lees : *alles te behouden !*) Wij vergeten niet dat Holland de duurste verplichtingen heeft aan de Hervorming, dat de *grootheid* der Vereenigde Nederlanden steeds verknocht was aan den bloei van de Hervormde Christelijke Kerk ; dat, onder de banier van het Gereformeerde Geloof, hier in ruimer mate dan in eenig ander land, *vrijheid (!), verdraagsaamheid (!!!), welvaart, nationale magt en grootheid* aangetroffen werd ; dat het zuiver Evangelie, *in tegenstelling van de dwalingen der Pausselijke Kerk*, met het aanzijn van Volk en Staat vereenzelvigd is geweest ; dat ook dit *landsrecht, ofschoon door de omstandigheden gewijzigd, evenwel niet vernietigd is geworden*, door de dwaze grillen van een in 1795 *Godverloochende geslacht* ('t is stout!). *Al is er geene heerschende Kerk*, al bestaan de Gezindheden, die vroeger geduld werden, nu krachtens een verkregen regt ; een van beide, of wij moeten bij voortdoring aannemen de ongodisterij der wet, iets waarvan het verderfelijke door alle Christelijke Gezindheden gevondt wordt, of, *men moet een heerschende Kerk*

En van welken aard dit was? Wij laten dienaangaande onze lezers oordeelen, door hen, tegen onze gewoonte, doch om den heer da Costa te doen zien, dat de tegenstanders der anti revolutionnaircn hunne bewijsgronden niet altoos verzwegen hebben, andermaal een deel van ons artikel van 20 Februarij 1851 onder de aandacht te brengen.

Ziehier wat wij toen schreven:
 »Tegen alle beschuldiging van reactionnair streven
 hooren wij, dunkt ons, den heer Groen met allen nadruk
 protest aanteekenen.

» Niemand is atkeeriger, zegt hij, dan ik van rampzalige terugwerking: *maar wenschelijk acht ik*, zonder onbillijke reactie tegen personen of instellingen, zonder bekrompene vasthouding aan het oude, omdat het oud, of verwerping van het nieuwe, omdat het nieuw is, *op te rigten hetgeen, onregtmatig ter neêr geworpen, nog vatbaar is voor herstel*; de regten uit de revolutie ontsproten te beschermen; de vrijheden, die wij van de voorvaders geërfd hebben, boven de willekeur van centraliserende constitutiën te stellen; en *bovenal die waarheden te erkennen, welke ouder, heiliger, en duurzamer, dan theoretische Staatsregelingen zijn.*»

»Bedriegen wij ons niet, dan geeft deze verklaring geen sterken waarborg tegen het in de anti-revolutionnaire partij verondersteld reaktionnaire streven. »Op te rigten hetgeen, onregtmatig ter neer geworpen, nog vatbaar is voor herstel, en vervolgens, in den mond van den heer Groen, de eisch: »dat de Staat bovenal erkenne die [gereformeerde] waarheden, welke ouder, heiliger en duurzamer zijn dan theoretische Staatsregelingen — wij kunnen niet ontveinen, dat dit, zonder meer, ons reeds als een onregtmatigheid boren klinkt. Vooral, wanneer wij het een en ander in verband beschouwen met hetgeen, volgens den heer Groen, als onregtmatig ter neer geworpen" beschouwd wordt en aldus weer »opgerigt" behoort te worden.

»Bij de aanwijzing van hetgeen dien ten gevolge op nieuw »opgerigt" zal moeten worden, gaat, als van zelve spreekt, de heer Groen van een algemeen beginsel uit. Dat beginsel stelt hij, zoo wij ons niet vergissen, waar hij zegt wat door hem ouder »behoorlijke handhaving der Grondwet" verstaan wordt :

» De voorwaarde hiertoe is, naar mijn inzien, de handhaving, ook en vooral, van de evengenoemde (hier heeft de auteur het oog op de stellingen door den *Nederlander* tot zijn program genomen!) historische Volksrechten; *van die trekken welke de loop der eeuwen in het geheugen der Natie heeft geprint*, en die ik te zamen, als de bestendige Nederlandsche Grondwet, a's de eigenlijke bron ter samenstelling en verbetering van elke geschrevene Grondwet beschouw."

»Vandaar alzoo behoort uitgegaan te worden bij de wederoprigting van het onregtmatig ter neer geworpene: »vân die trekken welke de loop der eeuwen in het geheugen der natie heeft geprent!« Kan het nog twijfelachtig zijn wat hiermede bedoeld wordt? Een weinig verder wordt het overigens door den heer Groen: nog duidelijker en in nog meer concreten vorm nader toegelicht:

»Eindelijk, bij terugzigt op het verledene, vinden wij, in zeker opzigt, reeds een aangewezen en geopen- den weg. Immers wij verlangen, geleidelijk en zonder botsing, ontheffing van het dwangjuk der revolutie [van 1795] en voortzetting van den [toen gestuitten] Ne- derlandschen Staat te zien bewerken. En wat is dat an- ders dan voortzetting in, meer dan van opzigt, van het- geen bepaaldelijk in 1813, door de natie, op een oogin- blik dat zij, meer dan ooit, tot edele gevoelens ge- stemd was, is daargesteld en gewild? voortzetting der omwenteling van 1813.... gelijk ze, in het eerst en in den volsten zin des woords, eene nationale omwente- ling was.»

» Ziedaar derhalve wat voor het vervolg begeerd wordt: de herstelling van den staat van zaken, die in 1813 ontworpen was door eene reactionnaire partij, om te niet te doen de resultaten der gebeurtenissen van 1793, waarop door een aanzienlijk deel des lands de hoogste

Tot de hevigste plaatsen van den *Brief* van den heer Da Costa behooren die, waar hij, mogelijk wel een weinig te veel deklamatoriesch, uitvaart tegen de tegenstanders der orthodoxe partij, die haar verdenken, en hun vermoeden openlijk uitspreken, ja, die haar openlijk beschuldigen, dat zij met den grondwettig gevestigden en historisch geworden toestand maar in 't geheel niet ingenomen is, weshalve zij den tegenwoordigen staat der dingen gaarne door eené vroegere ordening vervangen zag. »Geen enkel recht, ook door middel van in zich zelf niet prijzenswaardige revolutiën eenmaal verkregen of gevestigd, wenschen wij te rug genomen (blz. 18),” dus beweert de heer Da Costa bij herhaling. En gemoedelijk als hij is, ook waar hij dit beweert, schoon hij elders niet dit beweerden wel eens in tegenspraak vervalt, is het hem onduidelbaar, dat zijne partij van reaktionnaire velleiteijen verdacht wordt en is hij zich niet genoeg meester, om tegenover hen, die zijne partij daarvan beschuldigen, zijn gemoed niet in verwijten, in sarkasmen, in uitfartingen lucht te geven. »Onze aanklagers, dus zegt hij, spreken op dat punt luide genoeg. Zij verzwijgen niets, dan alleenlijk hunne namen voor het meest, en hunne bewijsgronden altoos. Wel! dat ook de name-loozen, zoo zij in hunne consciëntiën daarbij vrede vinden, voortgaan de pijlen dezer hunner beschuldiging van uit hun donkeren schuilhoek op ons te richten.... Wij dagen de mannen, die zich noemen en die zich niet noemen, voor het aangezicht van God en van de Nederlandsche Natie, uit, het vermoeden dat de anti-revolutionnairn iets anders zeggen dan zij meenen, iets anders op den voorgrond van de verhevene bedoelen, ten minste voorloopig te ontzigen, en te verbaasden kennen van ons openbaar en openlijk te worden, en geschreven, enz. (blz. 15).” Eene formidabele uitdaging derhalve, die, daar zij komt van een zoo achtenswaardig man als de heer Da Costa, niet onopgemerkt mag blijven.

Best zal het intusschen zijn, dat wij, den toegeworpen handschoen opvallende, onbillijke en al te hevige uitvallen, van den heer Da Costa waardoor hij zijn proza ontsierd heeft, stilzwijgend voorbijgaan. 't Zou tot niets leiden hem met geld te betalen — verondersteld, dat wij het van ons land te verkrijgen, ons van dien, naar 't ons toeschijnt, weder voegzamen betoogtrant te bedienen waartoe hij op menige bladzijde van zijne brochure zijn toevlugt heeft genomen. Hoezeer, trouwens, de harts-togt het schrijven van den heer Da Costa beheerscht heeft, make men daaruit op, dat hij de tegenstanders der anti-revolutionnairen in staat acht, aan het »Burgerlijk leven» van deze laatsten hunne argumenten te ont-leenen ter beschaming der geïnkrimineerde bedoelingen. Doch de geschriften der anti-revolutionnairen, ook daarheen verwijst de heer da Costa hunne tegenstanders, opdat zij daaruit de beschuldiging regtvaardigen, dat de anti-revolutionnairen iets anders zeggen dan zij meenen. En ook de bewijsmiddelen daaruit genomen, maken wij gaarne gebruik, ter bevestiging van de stelling, dat, zoo de heer da Costa, »geen enkel recht... wenscht terug genomen,» hij het, ook op dit punt, althans met den heer Groen oneens is. De heer Groen toch heeft het duidelijk genoeg gezegd, in meer dan een zijner schriften, doch het meest uitdrukkelijk wellicht in zijne *Bijdrage tot herziening der Grondwet in Nederlandschen zin*, waar hij heeft wil, om een ieder het recht te geven aan de oprechtheid zijner betuigingen van berusting in verkregene rechten het onvoorwaardelijk geloof te hechten. Maar het is niet voor het eerst zijn, dat wij uit die *Bijdrage* eenige dingen te herhalen. Wij deden het reeds in de maand Februari van het jaar 1851. Wij wilden toen den heer Groen, voor het jaar 1851. Wij wilden toen den heer Groen, nader te verduidelijken vergemakkelijken, om zich taal, door hem te worden aanzien van de verontrustende zich het orgaan van de 1840 gevoerd. En hoe maakte gelegenheid ten nutte. Het bepaalde zich tot dit korte en niets betekenende woord: »Il faut juger les écrits d'après leur date.» Niets derhalve werd teruggegaan en wat vroeger was, en wat hij vroeger

is, dan is, uit den aard der zaak, de Hervormde Kerk de Nationale Kerk."

Dat alles bringe, wie het kan, overeen, met eerbiediging van verkregen en gevestigde regten. Wij meenen het er voor te mogen houden, dat de heer da Costa zich zelven daartoe buiten staat zal achten en dat hij te loyaal is, om daartoe zelfs eene poging te willen doen. Doch waarvoor dan nu zijne bittere invectives te houden?

Het Spaansche Gouvernement begint kracht te vertoonen en te handelen. De klub de "Vereeniging," waarvan Espartero het eerevoorzitterschap had aangenomen, is gesloten. Tevens zijn al de junta's, buiten de provinciale onthouden. Deze laatsten zijn slechts behouden als raadgevende lichamen. Na het vertrek der Koningin-moeder hebben de demagogen daarvan gebruik gemaakt om op te komen tegen deze maatregelen van orde. Maar de troepen en de gardes nationales hebben zich goed gehouden, de opgerigte barrikaden vernietigd en het oproer bedwongen. Espartero schijnt alzoo, na lang geaarzeld te hebben, bij de gematigde partij steun te zoeken. Het is een goed begin; moge hij op den ingeslagen weg moedig voortgaan!

Men leest in de Emancipation Belge:

»De te Brussel aanwezige ministers hebben zich gisteren ten huize van den heer de Brouckère vereenigd. De heer Pieroot, van Luik terug gekeerd, heeft die vereeniging bijgewoond, waarvan de beraadslagingen zeer geheim gehouden worden.

»Niets lekt tot hiertoe uit omtrent de koninklijke denkwijze. Algemeen gelooft men echter dat de *Indépendance* goed was onderricht toen zij aankondigde dat het ministerieel *interim* nog eenige weken zou verlengd worden. Men voegt er bij, in overeenstemming met de verklaringen van den *Observateur* en het *Journal de Liège*, dat de hoofden der linkerzijde het besluit hebben te kennen gegeven om alle soort van ministerieele combinatie, waarvan de elementen niet parlementair zouden zijn te bestrijden, wyl een konservatief, zelfs parlementair ministerie niet minder zou worden bestreden dan een vermengd of bemiddelend kabinet; alzoo blijkt uit de taal door de meest invloedrijksten der linkerzijde, zoowel personen als dagbladen, gesproken dat slechts een oplossing hen goed schijnt, namelijk een zuiver liberaal ministerie, dat de uitgebreidste beginselen der Brusselsche associatie belijdt.

Zie hier eene geschiedenis betreffende eene testamentaire beschikking, die inderdaad merkwaardig is. In 1704 overleed te Batavia, waar hij de funktien van Intendant-Generaal der Hollandsche Oost-Indische Compagnie vervulde, een zekere heer Jacques Dubois, geboren te Vedrin nabij Namen, die een vermogen naliet dat geschat werd op veertig millioen franks. Bij testamentaire beschikking, vermaakte hij dat aanzienlijk kapitaal, voor een tijdvak van honderd jaren, aan te vangen bij zijn overlijden, aan het weeshuis te Amsterdam, op voorwaarde dat de administrateurs slechts de rente er van zouden aanwenden, om het kapitaal, na verloop van de voorschreven eeuw, aan zijne wettige erfgenamen terug te geven.

Ten gevolge van omstandigheden, welke het onnoodig is allier mede te deelen, was het slechts eenige jaren na afloop van het honderdjarige tijdvak, in 1804, dat de kollaterale erfgenamen van den heer Jacques Dubois, er aan dachten om hunne regten te doen gelden en de teruggave van het vermogen hun bloedverwanten te eischen. De minister, baron Fa c't (het was vóór 1830), verwierp hunne eis; trouwens, alvorens te hunnen aanzien maatregelen te nemen, liet hij het aan hen over om de noodige bewijsstukken te leveren, te beginnen met de minuut van het testament waarop zij zich beriepen.

Het testament was verdwenen — volkomen als in een drama van de school-Bouchehardy.

Men deed onderzoek. Eenige achtingswaardige families, meestal te Brussel woonachtig, die bij de welslaging dier belangrijke zaak groot belang hadden, vereenigden zich en benoemden uit haar midden eene commissie, belast om de teruggave te bevorderen der 40 millioen franks, in het bezit van het Amsterdamsche weeshuis. Tallooze stappen werden gedaan in alle rigtingen, want vooraf moest het testament hervonden worden, welks inhoud slechts bij overlevering bekend was en bij gebrek waarvan de wettelijke middelen onmogelijk waren.

Die eerste zaak had ook hare grappige zijde: de stappen door de leden der commissie gedaan, gaven een soort van opzigt aan het doel hunner zending, en deden in alle departementen van Frankrijk, waar de Dubois bij duizenden gezicht worden, van Brest tot Straatsburg en van Valenciennes tot Perpignan, pretendinten te voorschijn komen. De eijfater had stellig niet voorzien de verwikkelingen, welke die talloze meeninge Dubois moest doen ontstaan.

Eindelijk gelukte het, niet zonder groote bezwaren en chicanes, om al de valsche Dubois ter oordeele stellen en het ware eijf der regthebbenden bleef bepaald gelijk het thans nog is, tusschen de dertig en veertig.

Maar nu komt het groote nieuws: Men zegt, dat het

testament gevonden is, zoodat de erfgenamen Dubois allen grond hebben om hunne hoop verwezenlijk te zien. Zij behoefden nu slechts de hand toe te stellen om de veertig millioen te ontvangen! ... De zaak schijnt zoo goed bewezen, dat de commissie is uitgenoodigd geworden om kennis te nemen der stukken, betreffende die kostbare ontdekking en zich te verstaan omtrent de te doene stappen om tot eene spoedige beslissing te komen.

Welke de uitslag moge zijn, van dit laatste voorval in deze merkwaardige zaak, wier oorsprong juist tot anderhalve eeuw opklimt, wij zullen onzen lezers berigt er van geven, zoodra hij ter onzer kennis zal zijn gekomen.

(Echo Universel.)

Uit een verslag der schipbreuk van de *Delta*, kapt. J. G. Kunst, waarvan wij reeds melding maakten, ontleenen wij nog het volgende:

Den 21sten Mei jl. van Melbourne naar Batavia vertrokken, passeerden wij den 30sten dito de Catoosbank. Volgens bestek en zeilandje moesten wij het zoogenaamde Kennrif, op de kaarten aangewezen op 21 gr. 9 m. ZB. 155 gr. 46 min. OL., op een afstand van 3½ Duitse mijl beoosten passeren.

Met zons-ondergang was het buijig en hadden wij stijve koelte met een donkerwolk drijvende lucht, hielden als gewoonlijk goeden uitkijk, toen men ten 8½ ure eensklaps eene zware branding regt vooruit en aan weerszijden, voor zooveel de duisternis toeliet te zien, ontdekte. Wij draaiden roer onmiddellijk aan lij, en trachtten het schip overstag te zeilen, doch op den wind geloopt zijnde, weigerde het door te draaijen; op hetzelfde oogenblik deinsde en stootte het schip geweldig en bevond men zich te midden der branding, veronderstellende op den zuid-oostkant van het Kennrif.

Vervolgens dwarswinds met het geheele ligchaam tegen het rif vallende, sloeg de zee met vreesselijk geweld tegen en over het geheele schip, hetwelk met iederen stoot meer overviel. Ter naauwernood kon men zich op het dek staande houden, en in minder dan een uur tijds was het tusschendecks vol water. In deze haghelijke omstandigheden geen kans meer ziende om het schip te redden, moeten wij op levensbehoud bedacht zijn.

Met het aanbreken van den dag werd bespeurd, dat wij ons op een uitgestrekt en geheel onder water liggend koraalrif bevonden, hetwelk zich van het N. O. tot het Zuiken van de plaats waar wij waren, zoo ver men met behulp van een kijker zien kon, uitstreckte, langs deze geheele buitenlijn van minstens 4 Duitse mijlen niet anders dan branding en brekers te aanschouwen latende, doch binnen welke rif de zee zeer slecht of effen was, zijnde bezaaid met eene menigte twee a drie voet boven water liggende kleine zwarte klippen. Op ½ mijl afstands van ons wrak bevond zich eene kleine, drooge zandbank van ongeveer eene kabelslengte in omtrek, welke met gewoon getij 7 en 8 voet boven de oppervlakte der zee bleek droog te blijven.

Al spoedig kwamen wij tot de overtuiging dat wij op het zoogenaamde Kennrif geraakt waren, en ons overkomen ongeluk moesten toeschrijven aan de omstandigheid, dat dit rif niet juist op de kaarten is aangewezen; in het bijzonder de lengte van hetzelfde, volgens de kaarten 9 Engelsche mijlen, en volgens door ons gedane opneming, voor zooveel de omstandigheden zulks toelieten, eene uitgestrektheid hebbende van minstens 16 Engelsche mijlen van het N. O. tot het Z. W., alsmede dat een sterke N. westelijke storm het schip moet afgzet hebben, alhoewel wij daarvan niets hadden bespeurd, en hetwelk wij eerst den volgenden morgen op het rif zittende ontdekten.

Werkzaam zijnde, ontwaarden wij omstreeks 11 ure een zeil in het O. van ons, koers stellende om de Noord; onmiddellijk, werden, zoowel door de zich op de zandbanken bevindende als door hen welke nog op het wrak waren, alle mogelijke seinen gegeven en alles in het werk gesteld om de aandacht te trekken. Wij bespeurden alras dat men ons opgemerkt had, dewijl het schip bij den wind opstak, daarop om de Zuid wendde en eene vlag heesch, vervolgens met korte slagen om de Zuid verkende, om zoo doende naar de West of lijkzijde van het rif te stevenen, draaide het schip bij ten einde ons af te wachten.

Onze groote boot nog steeds onbewegelijk op het rif blijvende vastzitten, konden wij daarvan bij gevolg geen gebruik maken, verdeelden ons dus in de beide sloepen, het weinige geredde aan levensmiddelen en kleederen achter moettende laten, en waren verplicht de booten bijna 4 Duitse mijl dragenderwijze over het vlak liggende rif te slepen.

Na in dieper water gekomen te zijn, vervolgden wij onzen togt, nu en dan nog eenige afleggende ondiepe plaatsen ontmoetende, en kwamen omstreeks 3 ure in den namiddag langs de zijde van het genoemde schip, zijnde het Engelsch barkschip *Culdee*, van Greenock gevoerd, wordende door kapt. Chambers, door wien wij met de meeste van ons bemanning overgenomen en verpleegd, in de nacht van 1 Junij naar de Batavia zijn aangekomen.

In eene kerkrekening van het jaar 1625 vindt men post uitgetrokken, aldus luidende: 15 stuivers voor Ziak, voor het wakker maken der slapers in de kerk (Noord-Nederl.)

's GRAVENHAGE, 26 Augustus. Thans ziet de leverancier het licht van een werk dat reeds bij zijne verschijning eene goede ontvangst genoot, en ook ons als degelijk en nuttig is aanbevolen. Wij bedoelen het werk bij den heer Roelands te Schiedam uitgegeven bevattende de *Handelingen* over de organisatie der kerkgenootschappen, de verhouding tusschen Kerk en Staat, de R. K. kerkregeling, de wet op de kerkgenootschappen en al wat verder met deze onderwerpen in verband staat.

Wij willen voor een oogenblik alle herinneringen ophalen, van welke zijde ook aan die wet en de daaraan verwante gebeurtenissen, zoowel op staatkundig als op kerkelijk gebied, vastknopen ter zijde laten, maar blijft niettemin de onpartijdige en zeer naauwkeurige verzameling van al wat officieel bekend is, voor tijdgeschiedvorschier of staatsman van veel belang, temeer daar dit werk ook al datgene bevat wat, sedert 1853 tot op de R. K. Kerkregeling, omtrent de bepalingen nopens de godsdienstige vrijheid en de kerkgenootschappelijke inrigting tusschen de Regering en de Kamer ook langs diplomatieken weg is verhandeld. Het werk is gesplitst (en hiermede volsta deze bloote aanwijzing) in vier hoofdafdeelingen, te zamen omvattende een aantal groote onderdeelen, welke wederom in CXLI kleine afdeelingen zijn gescheiden. De eerste geeft al het verhandelde van het zesde hoofdstuk der Grondwet. De tweede afdeeling bevat: a de departementen voor de Eeredienst, de verhouding tusschen Kerk en Staat (1843—Dec. 1853) b de organisatie der kerkgenootschappen, meer bijzonder die der Hervormde Kerk, met wat daarover, vooral gaande de reserves, vroeger en later is voorgevallen c de R. K. Kerkregeling, sedert de zitting van 29 November 1852 tot op de aanbieding der wet op de kerkgenootschappen. Dit uitgebreide onderdeel blz. 148—469. Deel I bevat alles wat met betrekking tot de invoering der R. K. Kerkregeling is gebeurd en verhandeld, inbegrip der interpellatiën, der gewisselde diplomatieke stukken en der staatkundige gevolgen van een en ander.

De derde afdeeling behelst de volledige geschiedenis der wet op de kerkgenootschappen in de beide Kerkgenootschappen, Juli—September 1853. Geen stuk, redevoering of ontbrekt daaraan, en het petitionnement is daarin naar luid der officieele verslagen daarvan in de Kerkgenootschappen uitgebracht, opgenomen; wijders wordt medegedeeld wat na de bekrachtiging der wet bekend geworden is en te gelijk de omschrijving van de inrigting en het bestuur van het R. K. kerkgenootschap. Voorts eene afzonderlijke behandeling der vraag over de voorafgaande dedeeling van wege het Hof van Rome over de invoering der bisschoppelijke hiërarchie, alles in verband gebracht met hetgeen daaromtrent bij vroegere gelegenheden ter sprake gebracht.

De vierde afdeeling eindelijk is een noodzakelijk hangsel tot en aanvulling van hetgeen vroeger is medegedeeld, zij bevattende de geschiedenis van de gezigde verhouding tusschen Kerk en Staat, in verband met het later wettelijk gevestigd staatsrecht op de kerkgenootschappen, een en ander naar aanleiding van de handelingen tusschen de Regering en de Staten-Generaal, de beoordeeling en vaststelling der staatsbegrooting 1854. Elk deel is voorzien van zeer breedvoerige en verrijken nagaan, naauwkeurige inhouds-registers, terwijl aan het derde en laatste deel, ten gemakke het gebruik, is toegevoegd een algemeen overzicht der hoofdindeeling en van den hoofdinhoud van het geheel, zoodat men daarin met één oogopslag alle deelen en onderdeelen kan overzien.

Alles te zamen genomen, aarzelen wij niet dit werk, waaruit menig schrijver over 't onderwerp niet heeft geput, gaarne aan te bevelen als een veilige voor de merkwaardige geschiedenis van het in meer een opzigt voor Nederland zoo bewogen jaar 1853.

RIDDERKERK, 31 Aug. Heden is de stimmerwerf van den heer J. Smits, van het Stijf onder deze gemeente, met goed gevolg te water gegaan. Het campagne-fregatschip *Koningin Wilhelmina*, groot op 385 gemeten lasten, gevoerd zullende worden, door pitein Seelt, voor rekening eener reederij onder de van de heeren Vriesse en Kuiper van Harpen te Amsterdam. Onmiddellijk daarna is de kiel gelegd van het gatschip, genaamd *Doelwijk*, voor rekening eener onderneming onder directie van den heer W. Ruys JDZ., te Rotterdam. Beide schepen zijn bestemd voor de groote visscherij.

WORMERVEER, 30 Aug. Ter markt van heden zijn aangevoerd 49 stapels kaas; de prijzen waren: 124, middelbare, 126,75. Gisteren te Purmerend 124,25, middelbare, 127, alles per 50 Ned. ponden. SNEEK, 29 Aug. Van den 19den tot en met 25sten dezer zijn 19 gevallen van besmettelijke loes in deze provincie voorgekomen; bedragende daartoe totaal dier gevallen sedert Jan. dezers jaars 247.

ROCHEM, 28 Aug. Heden nacht heeft er bij den loge-
menthouder *Mentel* alhier, een allerverschrikkelijkst
ongeluk plaats gehad. Men had namelijk Zaterdag jl. de
onverzettelijke begraaf, bij het graven van eenen kel-
der den rustenden muur te stutten; deze en vervolgens
de zolder storten heden nacht plotseling in. Op het hoer-
ren er van snelle men, vervuld met vrees over het lot der
jonge kinderen, naar het tooneel der verwoesting, en
helaas... die vrees loste zich in niet te beschrijven wan-
hoop op. Een kind van 6 jaren werd levenloos onder de
puinhoopen weggehaald, een tweede iets ouder (van 10
a 12 jaren) benevens het derde van 14 a 15 jaren, zwaar
gekneusd in de borst en in den nek, zoodat men ook
op het behoud van het leven dezer beiden niet zeer veel
hoop koestert.

GRAMSBERGEN, 29 Aug. Met het Overijsselsch Ka-
naal gaat het thans bijzonder gunstig; het gedeelte van
Loosen naar Bergentheim is onder handen; wekelijks
worden er zoo ongeveer 1000 ellen lengte gegraven,
door de 600 arbeiders die in onderscheidene ploegen aan
het werk zijn, zoodat de belangrijke veenen van Bergen-
theim zeer spoedig aan de snede zullen komen. De vaart
is hier bijzonder levendig, alles wat vroeger de Vecht
afvoer, komt thans hier langs. — De stuwen werken
bijzonder voordelig. (Amst. Cour.)

HARDENBERG, 28 Aug. De weg van Nordhorn over
Neuenhaus en Ulsen, in verbinding met die van hier
over Ommen naar Zwolle, zal nu spoedig gereed kunnen
zijn, daar de gehele lijn is uitgebaakt en tot nabij
Iltterbeke, van wege Hannover, nagenoeg gelegd is; maar
het is te betreuren, dat deze belangrijke verbindingsweg
zoo vele jaren noodig heeft om tot stand te komen, als
men nagaat dat er in 1845 reeds sprake van was en
het zelfs een punt van overweging tusschen de twee
rijken heeft gemaakt, en er nu nog wel eenige jaren
tot de geheele voltooiing zullen noodig zijn, indien er
geene krachtiger hand aan werkt. Reeds wordt een tweede
tolkantoor op de grenzen aan den Belt opgericht, waarin
de Pruisische tolbeambten zullen wonen; met November
aanstaande zal het tolverbond, met Hannover gesloten,
in werking treden, dan zullen de regten van in-, uit-
en dooryoer op de onderscheidene Hannoversche tol-
stations, en voor Hannover en voor Pruisen ontvangen
worden, maar zoolang de weg aldaar niet aangesloten is,
zal de tolheffing hier noodeloos zijn bij gebrek aan
vervoer.

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour.*:
ATHENE, 26 Aug. De Portie heeft elke verlenging van
termijn voor de vrije grieksche scheepvaart geweigerd,
voor het geval dat de Grieksche regering niet in beginsel
den eisch tot behoud van de vrije scheepvaart aanvaardt.
Het hellsche kabinet echter kent zich verzet tegen een nota met
toe, zijnerzijds eene schadevergoeding van honderd mil-
joen piasters te eischen.

Het besluit om de Fransche troepen van den Pireus
naar Athene te verplaatsen, omdat in eerstgenoemde streek
de cholera zoo hevig woedt, heeft bij de bewoners der
hoofdstad groote verslagenheid te weeg gebracht.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 31 Augustus. Het vertrek van Koningin
Maria Christina uit Madrid wordt bevestigd en heeft
aankomst gegeven tot een opstand, naar luid eener te-
legrafische depêche uit Bayonne. Gelijk te verwachten
was, hebben de harradenhelden het vertrek der Ko-
ningin-moeder als eene gunstige gelegenheid aange-
gripen, om hun reeds lang gekoesterd misnoegen ook
ontrent andere besluiten, op nieuw licht te geven.
Zij hebben een oproer aangestookt, 't welk echter binnen
kort en tijd weder geheel bedwongen is. De barrikaden
die in sommige wijken der stad waren opgeworpen, zijn
door het leger, in gemeenschap met de nationale garde,
onder den voet gehaald.

Alle bijzonderheden omtrent den opstand ontbreken
nog.
Eenige dagen voor het vertrek van Maria Christina
vermaande men elkander te Madrid, dat de regering, om
belemmering te ontmoeten te komen aan de eischen harer
vrijheid, voortnemens was, tot wederoproeping van de
wet, de uitbetaling van haar pensioen te staken en
de boederen in beslag te nemen.
De oproer omdreef, genaamd de *Unie*, aan welks
hoofden zich gesteld had, is op last van het
kabinet gesloten. Een detachement der nationale
garde is naar het lokaal der vereeniging bevelen, en
de oproerige zijnde leden, verzocht heen te gaan,
geen zonder tegenspraak is geschied; ook de overige
leden van de *Unie* te Madrid zijn gesloten of onthouden.
Van San Luis, het hoofd van het gesal-
vatore, dien de volksleiders wegens wanbestuur
geestelijk hebben bestraft, is naar Cuba verban-
nen, waar hij tot kapitein-generaal is benoemd.

Don 30 Augustus is naar Cuba verban-
nen, waar hij tot kapitein-generaal is benoemd.

— De nederlaag door de Turken in Azie geleden, was
den 20 te Konstantinopel bekend, en baarde daar veel
bekommering, wijl men vreesde dat Perzie uit deze ge-
beurtenis aanleiding zou nemen om zich met Rusland te
verstaan.

— De admiraal Parseval Deschênes is met het groot-
kruis van het Legioen van Eer begiftigd.

— Volgens den *Moniteur* heeft de nieuwe Spaansche
gezant, de heer Olozaga, den Keizer zijne geloofsbrieven
overhandigd.

— Men vermoedt dat het antwoord van den Czaar
'twelk thans bij de Russische diplomaten voor Oosten-
rijk en Pruisen is ontvangen, wederom zeer ontwijkend
is, en op nieuw aanleiding zal geven tot eene oneindige
wisseling van nota's over en weder. De militaire opera-
tieten zullen echter staande deze gedachtewisseling niet
gestaakt worden.

— Volgens een korrespondentie uit Konstantinopel van
den 20, was de dag der inscheeping naar de Krim nog
niet bepaald; wijl de gezondheidstoestand der troepen
verbeterde, zag men haar ieder oogenblik te gemoet.

— Men meldt uit Alexandrië, dat Said-Pacha naar
Konstantinopel is vertrokken, om uit handen van den
Sultan de investituur van het onderkoningschap van Egypte
te ontvangen. Voor zijn vertrek heeft hij een regerings-
raad benoemd, bestaande uit zijne zonen en neven.
Elfy-Bey, president van den raad onder Altas-Pacha, is
den 7 overleden. Het verkeer in Egypte wordt leven-
diger. De transportkosten zullen eene vermindering on-
dergaan. De telegraphische linie zal tot aan Suez wor-
den voortgezet.

— De algemeene raad van het departement l'Hérault,
heeft onder het voorzitterschap van den heer M. Chevalier,
den wensch herhaald, reeds in vroegere zittingen geuit,
ten behoeve van een stelsel van gematigde handelsvrij-
heid, trapsgewijze in te voeren en met al de voorzigtig-
heid, welke eene verstandige staatkunde raadzaam maakt.
Deze wensch wordt aangedrongen in eene reeks van be-
langrijke overwegingen en is aangenomen, even als bij
vorige gelegenheden, met eenparigheid van stemmen.

ENGELAND.

LONDEN, 31 Augustus. Men schrijft uit Weenen aan
den *Times*, dat er sprake is van een additioneel artikel
bij de Oostenrijksch-Pruissische konventie, 't welk wel-
ligt Pruisen op beter voet zal brengen met Engeland,
Frankrijk en Oostenrijk.

— De markies van Clanricarde deelt in den *Daily
News* een brief mede, dien hij van een officier van het
eskader in de Witte Zee ontvangen heeft. Deze is geda-
teerd van de hoogte van het Krimland van de maand
Juli. De schrijver wendt zich tot den markies, dien hij
slechts uit zijne redevoeringen in het Hoogerhuis kent,
en krijgt hem een taferel op van de zoogenaamde blokkade.
Het eskader was den 26 Junij voor Archangel aan-
gekomen. Tot den 3 Julij zag het 300 tot 350 schepen
binnenloopen, allen in ballast. Daar er geene blokkade
was ingesteld, kon men deze vaartuigen niet aanhouden.
Zij hebben allen produkten van het land ingenomen en
schijnen voor den 13 Augustus weder uitgegaan te zijn.
De schrijver verzekert, dat de massa graan, meel en
andere produkten, die uit eenen omtrek van 400 mijlen
naar Archangel gevoerd werden, alle verwachting te bo-
ven gaat en daar er geen invoer plaats heeft, werd deze
massa door het buitenland kontant betaald. Eene blokkade,
die gemakkelijk uit te voeren zoude zijn, zoude het land
ruineren. De Russische reederij beperkt zich tot de ver-
scheeping van graan naar Lappmarken en deze is door
de Engelsche admiraliteit uitdrukkelijk toegestaan, om
die streken niet aan een hongersnood prijs te geven.
Verder gaat alles daar toe als of er geen oorlog bestond.
De weinige Russische oorlogschepen en de kanonneer-
booten in de monding der Dwina kan men zelfs niet te
lijf komen, daar de Engelsche en Fransche schepen niet
over de zandbanken kunnen komen, die slechts 13 voet
water hebben. De toegang tot Archangel is door het fort
Nadjovin bij Linolie met 80 kanonnen en door de bat-
terijen van Polombol verdedigd; het vaarwater is zoo eng
dat slechts een schip tegelijk deze vestingwerken kan
naderen. Stroomingen, stormen en nevelen maken deze
zee tot eene zeer onaangename verblijfplaats.

— De kleurlingen uit den staat New-York hebben zich
den 9 dezer te Syracuse in eene konventie vereenigd.
Zij hebben besloten 1° aan de wetgevende magt te vra-
gen de konstitutie zoodanig te wijzigen, dat zij dezelfde
regten als de blanken genieten, 2° aan die kleurlingen
die kleurlingen zijn, aan te bevelen huns stemmen slechts
te geven aan de kandidaten, die genegen zijn hun die
regten toe te kennen; 3° de instelling te eischen van
eene industrieschool, en ter zelfder tijd te protesteeren
tegen bijzondere scholen voor de kinderen der kleurlin-
gen; 4° de oprichting van eene tentoonstelling van land-
bouwprodukten. Na de aanneming dier besluiten is de
konventie verdaagd. Den 27 Dec e. k. zal zij weder bij-
eenkomen, en wel te Rochester.

DUITSCHLAND.

WIEN, 30 Aug. Het antwoord van Rusland op het

door Oostenrijk ingezonden jongste voorstel is ontvangen.
Vorst Gortschakoff zal met de mededeeling daarvan wacht-
ten, totdat keizer Frans Jozef van Ischl zal zijn terug-
gekomen.

— Door de *Press* wordt medegedeeld, dat het hoofd-
kwartier van prins Gortschakoff den 25sten te Berlat was.

— De Zwitsersche regering is, zoo men zegt, op het
spoor gekomen van een komplot, dat op de grenzen van
Tessin door de agenten van Mazzini zou gesmeed zijn.
Zoo veel is zeker, dat eenige arrestatiën hebben plaats
gehad en dat ook in het kanton Graubund rland depôts
van wapenen en buskruid gevonden zijn. De politie van
Tessin ontwikkelt de meest mogelijke activiteit om de
pogingen van de buitenlandsche propaganda te verijdelen,
waardoor Zwitserland op nieuw in ongelegenheden zou
kunnen geraken.

BERLIJN, 30 Augustus. De heer von Berkendorff
wordt van Stettin hier verwacht en zal onmiddellijk naar
Puttbus vertrekken, om den koning verslag te doen. Hij
is overbrenger van het Russische antwoord, dat in een
verzoenenden geest maar ontwijkend is, en waar in eene
nadere verklaring verzoekt wordt betreffende den aard en
den omvang van de gevraagde garantien.

— Het *Journal de St. Petersbourg* geeft het volgende
verslag van den veldslag bij Kars:

» De luitenant-generaal vorst Bebutoff heeft den 5 Augus-
tus voor Kars aan een Turksch legerkorps van 60,000
man een volslagen nederlaag toegebracht. Eer-t werd onze
linkervleugel door een stoutmoedigen aanval der Turk-
sche kavallerie eenige minuten tot staan gebracht; maar
onze regtervleugel deed een beslissenden aanval, die den
linker in staat stelde om de voorwaartsche beweging te
hervatten. Toen trokken de Russen in allerijl terug,
en keerden cindelijk weer in hun verschanst kamp, het-
welk nog tien wersten van onze linie verwijderd was, en
waaruit zij opgerukt waren om ons aan te vallen.

» De algematheid der troepen, die den ganschen nacht
gewaakt en de zege op een talrijken vijand behaald had-
den, en de noodzakelijkheid om de gekweten te verple-
gen, de lijken weg te ruimen, het aan den vijand ont-
nomen geslacht bijeen te brengen, lieten niet toe, de Tur-
ken verder te vervolgen, te minder daar de slag, des
achtends te 5 ure aangevangen zijnde, op een terrein
zonder water en bij zeer heet weder, tot 1 uur na den
middag geduurd had. Buitendien was de vijand, hoewel
in het open veld geslagen, nog in staat om achter de
door natuur en kunst daargestelde bolwerken van zijn
verschanst kamp sterken tegenstand te bieden. Derhalve
gaf de vorst Bebutoff, na zijne legerafdeeling een half
uur te hebben laten rusten, haar bevel in haar vorig
kampement, bij het dorp Kuruk-Dar terug te keeren.

» De zegetekenen der schitterende overwinning, die
den 5 Augustus door de legerafdeeling van Alexandropol
bij het dorp Kuruk-Dar behaald is, bestaat in 15 stuk-
ken geslacht met 16 caissons, 2 vaandels, 4 banieren,
20 vlaggen, eene aanmerkelijke hoeveelheid wapenen en
muzikinstrumenten, en 2018 gevangenen, waaronder
twee hoofd- en 84 onderofficieren; benevens 1932 man-
schappen, alle van de reguliere infanterie. Het verlies
des vijands is ons nog niet met zekerheid bekend; maar
hij heeft meer dan 2000 dooden op het slagveld achter-
gelaten.

» Een zoo bloedige veldslag, waarbij van beide kanten
uit nagenoeg 140 kanonnen vier uren lang gevuurd werd,
meest ook ons gevoelige verliezen betrokken, te meer
daar de Turken weerstand boden met eene kracht als
door onze oudste soldaten nog nimmer bij hen gezien
was. Aan onze zijde zijn 4 hoofd- en 17 onderofficieren be-
nevens 568 manschappen gesneuveld; 1 generaal, 9 hoofd-
en 70 onderofficieren benevens 1831 manschappen ge-
kwetst; 1 generaal, 9 hoofd- en 29 onderofficieren bene-
vens 441 manschappen hebben kneuzingen bekomen; bij
de landweertroepen zijn 10 man gesneuveld, terwijl 61
wonden of kneuzingen bekomen.

» Aan onze zijde zijn slechts ontsnukt 18,000 man
in het gevecht genomen, terwijl de Turken ongeveer 60,000
man in den nacht van den 5den op den 6den Augustus
als de vijand in grooten haast naar Kars afgetrokken, met
achterlating van schier alles in zijn legerkamp, hetwelk
daarop door detachementen van ons leger bezet is. Door
spionnen werd verzekerd dat van het geheele Turksche
legerkorps slechts 20,000 man onder de wapenen ge-
bleven en de overige na de nederlaag weggegaan waren;
maar dit berigt vereischt nog bevestiging.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 31 Aug. Belg. leen 54 pc. 52 1/2; 1842
44 pc. 91 1/2; 1843. — Spanje 1—3 pc. 18 1/2; Binnenl. 3 pc.
33 1/2; Romeinen 5 pc. — Oostenrijk Metaaliek 5 pc. 74 1/2.

PARIS, 31 Aug. Fransche 3 pc. 73.85; 4 1/2 pc. 100 10;
3 pc. Spanje 32 1/2; id. 1 pc. 18 1/2; Met. 5 pc. 83; Rom. Leening 84.

LONDEN, 31 Aug. Consols. 95 1/2; 3 pc. Spanje buitenl.
37 1/2; 1 pc. id. 18 1/2; Comite-Bewijzen 5; Passiva 8 1/2; 5 pc.
Russ. 100; 4 1/2 pc. id. 87 1/2; 4 pc. Holl. 94; 2 1/2 pc. id. 62;
5 pc. S. Indis 87; Brazil. 100; 4 pc. Peru 51; Gen. uitg.
6; id. werk. 17; 3 pc. Mexiko 21 1/2; Turkije 54; Ecuador —;
Grieken (blauw) Wissel op Amst. —; 4 pc. Portugal 40.

18 Amsterdam by C. L. VAN LINGENHOUT, President of the